

## Perheen perusteet 2. osa

opettaja rabbi J.Melamed 2013

Jatkamme keskustelua perheestä. Perheen ristiriidat ovat yhteiskunnan vaikeimpia ongelmia. Tänä päivänä on vaikea löytää perhettä, jossa ei olisi ikinä riideltä. Kaikki erimielisyydet yleensä rikkovat sekä naisia että miehiä, eikä heistä ole mitään hyötyä perheen hyvinvoinnille. Tämä ihmetyttää meitä.

Jumala loi maailman, joka on hyvä. Jumalan tavoitteena oli, että ihminen elää avioliitossa, ja Hän loi Adamille vaimon erikoisella tavalla. Voitte kuvitella täydellisen maailman, joka on sopiva sekä muurahaisille että leijonille; miksi se ei sovi ihmisille? Miksi ihminen joutuu sijoittumaan perheeseen, jossa on jatkuvasti ristiriitoja ja erimielisyyksiä, ja ne vaikeuttavat ihmisen elämää? Ja nämä perheen vaikeudet johtavat siihen, että nykyään monet nuoret eivät halua mennä avioliittoon. Kuitenkin jumalanpalvelustehtävää ja elämää ilman perhettä on hyvin vaikea soveltaa keskenään. Meidän ei pidä kehittää ainoastaan palvelustehtäväämme ja uskoamme, vaan suurempi tehtävä on jakaa perinnettä omalle perheelle ja lapsille. Eli ainoastaan perheessä meillä on mahdollisuus lähemmin lähestyä Jumalaa, ja tämän takia ihminen on luotu.

Mutta tällä tiellä ihmisellä on suuri esto, ja se on paha alku, jetser hara. Se on voima, jonka tavoitteena on heikentää ihmistä ja viedä pois tältä suoralta Isän tieltä. Ei tämä paha aina ole näkyvässä. Joskus tämä voima yrittää viedä ihmisen tilaan, jossa hän keskittyy ainoastaan oman tahdon toteuttamiseen. Se voi olla tahto toteuttaa elämää tavalla, joka tyydyttää hänen omia himojaan. Jos ihminen vastaa tähän pahan kutsuun, se vie hänet todella kauas Jumalasta. Koska silloin ihminen palvelee itseään eikä Herraa. Perhe on luotu sen tähden, että se tukee heikkoa ihmistä, jotta hän ei lähtisi seuraamaan omaa paha tahtoa.

Perheessä ihmisellä ei ole mahdollisuutta keskittyä pelkästään omien toiveiden toteuttamiseen vaan hän alkaa ajatella myös puolisoa ja lähimmäistä. Ja tämä on alku itsensä kieltämiseen. Avioliitto rajoittaa myös seksuaalista viettä. Seksuaalisuuden päätavoite ei silloin ole saada tyydytystä itselle vaan tyydyttää omaa aviopuolisoa. Ja hyvin korkea taso seksuaalisuudessa voi viedä hedelmöittymiseen. Mitä seuraavaksi tapahtuu? Mies, joka ei enää ala huolehtia omista tavoitteistaan, päämäärästään tai menestyksestään, alkaa huolehtia omasta vaimosta ja lapsesta. Ja kun hän alkaa huolehtia lähimmäisensä, oman itsen tyydyttämisen taso pienenee. Mies pääsee itsekkyydestä ja oman tahdon toteuttamisesta ulos. Tämä on hengellisen elämän ja kasvun alku.

Voimme nähdä monia perheitä, jotka ovat olleet kauan avioliitossa, mutta siitä huolimatta jokainen huolehtii vain omasta tahdosta ja omasta hyvinvoinnista. Sillä avioliitto ei automaattisesti edellytä hengellistä kasvua, mutta se antaa siihen mahdollisuuden. Jos me astumme tälle tielle ja haluamme hengellistä kasvua, silloin eteemme aukeaa pitkä vaikea tie, jonka päämäärä on lähestyä Jumalaa. Mutta jos emme mene avioliittoon ja haluamme palvella Herraa, tämä palvelustehtävä on hyvin suppea.

Viisaat juutalaiset määrittelevät ihmiselle kolme erilaista tasoa: fyysinen, hengellinen ja emotionaalinen taso. Onni ehkä kuuluu emotionaaliseen tasoon. Alkuvaiheessa voi kuvitella tärkeäksi, että puolisoilla on keskenään hyvä olla. Todellisuudessa emotionaalinen hyvinvointi on hyvin lähellä hengellistä hyvinvointia. Se liittyy siihen, miten hyvin osaamme laittaa omaa itsekkyyttä alemmaksi.

Perheessä on hyvin tärkeää tuntea, että voi täydellisesti luottaa toiseen aviopuolisoon. Silloin pystyy olemaan ilman pelkoa. Tämä prosessi on elämänkoulu ihmiselle. Mitä enemmän me luotamme, sitä enemmän meiltä vaaditaan.

Myös fyysisellä tasolla on oma asema avioliitossa. Fyysinen ihastuminen toiseen ihmiseen on myös merkittävää. Se voi viedä lähelle emotionaalista tasoa. Talmud puhuu meille, että avioliitossa tarvitaan seksuaalista kanssakäymistä sen takia, että rakkauden tunteet voivat säilyä. Tämä yhteys kahden ihmisen välillä on niin kuin hetkellisiä kipinöitä. Mutta todellinen läheisyys on kuitenkin riippuvainen molempien hengellisestä kehityksestä ja tasosta. Jos avioparilla on hyvin vahva fyysinen yhteys mutta ei hengellistä yhteyttä, tämä avioliitto voi rikkoutua hyvin nopeasti.

Kaikki nämä kolme, fyysinen, hengellinen ja emotionaalinen ovat hyvin tärkeitä avioliitossa, mutta kaikkein merkittävintä kahden ihmisen välillä on kuitenkin hengellinen yhteys. Ilman sitä avioliitto voi rikkoutua.

Kun mies valitsee itselleen vaimoa, hän selvittää ensiksi, ovatko tulevan vaimon hengelliset kiinnostukset ja arvot samanlaisia kuin hänellä itsellään. Pyrkiikö vaimo kehittämään itseään samaan suuntaan kuin hän itse? Jos naisella ei ole samansuuntaisia arvoja ja kehitystä, miehen pitää vastata hänelle kieltävästi. Sillä uskavaiselle ihmiselle perhe on paikka, missä kasvatetaan lapsia yhdessä. Silloin mies tarkistaa, minkälaisia arvoja naisella on, ja mitä vaimo alkaa opettamaan heidän yhteisille lapsilleen.

Ja jos katsotaan tätä emotionaaliselta tasolta, siinä mies esittää kysymyksen, haluanko minä jakaa omaa aikaani tämän ihmisen kanssa. Onko minun hyvä olla

hänen seurassaan? Miten hän suhtautuu toiseen ihmiseen? Onko hän valmis auttamaan toista ihmistä vai pilkkaako hän heitä? Minkälainen temperamentti hänellä on ja miten hän viettää vapaa-aikaansa? Tämä on emotionaalisen eli tunne-elämän tarkistus.

Tästä mitä olen puhunut, voi tehdä johtopäätöksen, että fyysinen ulkonäkö on vähiten tärkeää. Juutalainen traditio kieltää miestä menemästä naimisiin, jos hän ei tykkää naisesta fyysisellä tasolla. Mutta jos mies ei tunne vastenmielisyyttä naiseen tämän epämiellyttävän ulkonäön vuoksi, silloin emotionaalinen taso kuitenkin vahvistaa tätä avioliittoa, vaikka molempien ulkonäkö olisi huono.

Siitä huolimatta, että olemme jo maininneet kaikki piirteet, jotka naimisiin mennessä pitää ottaa huomioon, tämäkin avioliitto voi epäonnistua. Me näemme avioeroja niin kristittyjen kuin juutalaistenkin keskuudessa. Jos me haluamme avioliiton kestävän, siinä pitää toteutua kaikkein tärkein ehto. Avioliiton on oltava työkalu, jonka avulla me taistelemme omaa pahaa alkuaamme vastaan. Vain tässä tapauksessa avioliitto onnistuu ja on onnellinen.

Maaailman psykologit käyttävät toisia keinoja. Aviokriisissä he suosittelevat lähtemään matkalle, viettämään yhteistä aikaa, ottamaan lisää lepoaikaa perheelle. Ja hyvin usein avioliitto voi tästäkin syystä rikkoutua. Jos me yritämme pelastaa avioliittoa oman tyydyttymisemme kautta, me ruokimme omaa itsekkyyttä ja pahaa alkua, joka meissä on. Ja tämä meissä oleva paha alku vie avioliiton loppujen lopuksi raunioille. Jos me haluamme pelastaa avioliiton, silloin meidän pitää ensisijaisesti keskittyä aviopuolison hyvinvointiin ja huolehtia hänestä. Meidän tulee ilman taka-ajatuksia pitää huolta omasta puolisosta. Silloin tämä avioliitto toimii harmonisesti Jumalan suunnitelman mukaisesti. Sen kautta avioliitto saa taivaallisen siunauksen.